

Luksemburg, 25 czerwca 2019 r.
(OR. en)

10621/19

CONOP 66
CODUN 14
CFSP/PESC 514

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	25 czerwca 2019 r.
Do:	Delegacje

Dotyczy:	Konkluzje Rady dotyczące stanowiska UE w sprawie zaostrożenia zakazu stosowania min przeciwpiechotnych w świetle 4. konferencji przeglądowej konwencji o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych, która odbędzie się w Oslo w dniach 25–29 listopada 2019 r. – Konkluzje Rady (25 czerwca 2019 r.)
----------	---

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady dotyczące stanowiska UE w sprawie zaostrożenia zakazu stosowania min przeciwpiechotnych w świetle 4. konferencji przeglądowej konwencji o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych, która odbędzie się w Oslo w dniach 25–29 listopada 2019 r. Konkluzje te zostały przyjęte przez Radę na jej 3703. posiedzeniu, które odbyło się w dniu 25 czerwca 2019 r.

**KONKLUZJE RADY DOTYCZĄCE STANOWISKA UE W SPRAWIE ZAOSTRZENIA
ZAKAZU STOSOWANIA MIN PRZECIWPIECHOTNYCH W ŚWIECLE****4. KONFERENCJI PRZEGLĄDOWEJ KONWENCJI O ZAKAZIE STOSOWANIA MIN
PRZECIWPIECHOTNYCH, KTÓRA ODBĘDZIE SIĘ W OSŁO W DNIACH
25–29 LISTOPADA 2019 r.**

1. Unia Europejska w sposób jednomyślny popiera powszechny zakaz stosowania min przeciwpiechotnych. UE apeluje do wszystkich podmiotów o powstrzymanie się od produkcji, składowania i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz handlu nimi, a także zdecydowanie potępia ich użycie, niezależnie od miejsca i czasu, przez wszelkie podmioty, zarówno państwa, jak i podmioty niepaństwowe. Rada Unii Europejskiej uważa, że Konwencja o zakazie użycia, składowania, produkcji i przekazywania min przeciwpiechotnych oraz o ich zniszczeniu (zwana dalej „konwencją“) jest kluczowym instrumentem rozbrojeniowym i że należy zagwarantować jej integralność, pełne wdrożenie oraz ściśle przestrzeganie jej postanowień oraz dążyć do tego, by stała się powszechnie obowiązująca. UE apeluje do państw, które jeszcze nie przystąpiły do konwencji, by uczyniły to niezwłocznie lub, w ramach etapu przejściowego, przestrzegały ustanowionych w niej norm.
2. Rada uznaje, że konwencja – dwadzieścia lat po jej wejściu w życie – stanowi sukces w dziedzinie dyplomacji rozbrojeniowej i odzwierciedla wartości reprezentowane przez UE: międzynarodowy porządek oparty na zasadach, którego fundamentem jest poszanowanie praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego. Konwencja ustanawia zarazem mocne globalne standardy i przynosi imponujące rezultaty w zakresie niszczenia składowanych min przeciwpiechotnych i rozminowywania zanieczyszczonych terenów, a jednocześnie zawiera postanowienie – które należy uwzględnić w szerzej pojętych krajowych politykach, planach i ramach prawnych – by każde Państwo-Strona, które może to uczynić, udzieliło odpowiedniej pomocy ofiarom min. Konwencja wywarła wymierny i istotny pozytywny wpływ na ochronę humanitarną, stabilizację, rozwój i rozbrojenie na całym świecie, przyczyniając się do międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa i do realizacji Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030.

3. Rada przyznaje, że celów konwencji nie udało się jeszcze w pełni osiągnąć. Zanieczyszczenie terenów minami przeciwpiechotnymi nadal wyrządza szkody, wzbudza strach, blokuje dostęp, hamuje rozwój społeczno-gospodarczy i uniemożliwia uchodźcom i osobom wewnątrznie przesiedlonym powrót do domu. Miny przeciwpiechotne i wybuchowe pozostałości wojenne nadal stanowią ogromne i niedopuszczalne obciążenie dla poszczególnych osób, rodzin, społeczności, regionów i państw. Rada jest zaniepokojona wciąż odczuwalnymi skutkami istniejącego zanieczyszczenia oraz nowo powstałym zanieczyszczeniem improwizowanymi minami przeciwpiechotnymi, występującym na dużą skalę w krajach, takich jak Irak, Libia i Syria.
4. Rada przypomina, że UE i jej państwa członkowskie znajdują się wśród głównych darczyńców ogólnoświatowej pomocy na rzecz działań przeciwminowych, wspierając rozminowywanie, edukację na temat zagrożenia związanego z minami, pomoc ofiarom, niszczenie składowanych min, budowanie zdolności oraz badania i rozwój technologiczny w dziedzinie wykrywania min i rozminowywania. Od czasu ostatniej konferencji przeglądowej konwencji w 2014 r. UE i jej państwa członkowskie zobowiązały się do przekazania ponad 500 mln EUR na pomoc na rzecz działań przeciwminowych w ponad 30 krajach dotkniętych tym problemem.
5. Rada przypomina o wkładzie wniesionym na rzecz jednostki wspierającej realizację konwencji na mocy decyzji Rady UE 2017/1428/WPZiB w sprawie wsparcia realizacji planu działania z Maputo dotyczącego wprowadzania w życie konwencji oraz decyzji Rady UE 2012/700/WPZiB wspierającej realizację planu działania z Cartageny. Decyzja ta umożliwiła jednostce wspierającej realizację konwencji udzielanie krajom dotkniętym problemem min pomocy w zakresie opracowania lub zaktualizowania krajowych strategii działań przeciwminowych, w ścisłej współpracy z Organizacją Narodów Zjednoczonych oraz innymi darczyńcami i zainteresowanymi podmiotami.

6. Rada wyraża uznanie dla licznych partnerów i zainteresowanych podmiotów, którzy przyczynili się do opracowania konwencji i do sukcesów, jakie dzięki niej osiągnięto przez minione dwadzieścia lat, w tym dla Państw-Stron, organizacji międzynarodowych, społeczeństwa obywatelskiego, naukowców oraz wszystkich darczyńców wspierających działania przeciwminowe i podmiotów te działania realizujących. W tym świetle Rada docenia m.in. wysiłki podjęte przez Międzynarodowy Ruch Czerwonego Krzyża i Czerwonego Półksiężycy oraz Międzynarodową kampanię na rzecz zakazu stosowania min przeciwpiechotnych. Rada pragnie w szczególności wyrazić szacunek dla saperów z całego świata zajmujących się usuwaniem min, którzy pracują na rzecz przywrócenia dostępności i bezpieczeństwa terenów, za ich odwagę i determinację, oraz upamiętnić tych spośród nich, którzy stracili życie, wykonując to szlachetne zadanie. Rada wyraża uznanie dla jednostki wspierającej realizację konwencji za jej bezcenną i wykonywaną z oddaniem pracę. Ponadto Rada podkreśla silne partnerstwo i doskonałą współpracę między Organizacją Narodów Zjednoczonych a Unią Europejską w dziedzinie działań przeciwminowych.
7. Rada wyraża zadowolenie w związku ze zbliżającą się 4. konferencją przeglądową konwencji, która odbędzie się w Oslo w dniach 25–29 listopada 2019 r. i będzie okazją do dokonania przeglądu postępów, potwierdzenia podjętych zobowiązań i nadania impulsu dalszym działaniom na rzecz powszechnego obowiązywania i wzmocnionego wdrażania konwencji. Rada uważa, że konferencja przeglądowa powinna zachęcić Państwa-Strony do otwartego i konstruktywnego dialogu oraz zaangażować wszystkie stosowne zainteresowane podmioty w dyskusję o bieżących i przyszłych wyzwaniach oraz przyspieszyć działania na rzecz osiągnięcia wspólnego celu, jakim jest likwidacja min przeciwpiechotnych na całym świecie do 2025 r. Rada z zadowoleniem przyjmuje wniosek prezydencji norweskiej, aby podjąć prace, których wynikiem będą trzy dokumenty oparte na konsensusie: przegląd funkcjonowania i statusu konwencji, plan działania na rzecz przyszłego wdrażania i powszechnego obowiązywania konwencji (plan działań z Oslo) oraz deklaracja polityczna (deklaracja z Oslo).
8. Unijne cele dotyczące rezultatów konferencji przeglądowej przedstawiono w dokumencie zawierającym stanowisko w załączniku I.

**STANOWISKO UE NA CZWARTĄ KONFERENCJĘ PRZEGLĄDOWĄ KONWENCJI
O ZAKAZIE UŻYCIA, SKŁADOWANIA, PRODUKCJI I PRZEKAZYWANIA MIN
PRZECIWPIECHOTNYCH ORAZ O ICH ZNISZCZENIU, KTÓRA ODBĘDZIE SIĘ
W OSLO W DNIACH 25–29 LISTOPADA 2019 r.**

Unia Europejska wniesie konstruktywny wkład w wypracowanie pomyślnego, opartego na konsensusie wyniku konferencji przeglądowej konwencji o zakazie stosowania min przeciwpiechotnych, dążąc do tego, by wymienione poniżej elementy zostały uwzględnione w trzech przewidzianych dokumentach końcowych: (1) przeglądzie funkcjonowania i statusu konwencji, (2) deklaracji politycznej oraz (3) planie działania.

1. W odniesieniu do przeglądu funkcjonowania i statusu konwencji:

- i. dążenie do przeprowadzenia szczegółowego przeglądu statusu wdrażania zobowiązań konwencji od czasu trzeciej konferencji przeglądowej w 2014 r., na podstawie prac przygotowawczych komitetów działających w ramach konwencji, oraz złożenie w związku z tym gratulacji Państwom-Stronom, które zrealizowały swoje zobowiązania od czasu ostatniej konferencji przeglądowej, i wezwanie Państw-Stron, by dopełniały swoich zobowiązań i by kontynuowały działania na rzecz likwidacji min przeciwpiechotnych na całym świecie;
- ii. zidentyfikowanie wyzwań, z jakimi spotkały się Państwa-Strony przy wdrażaniu konwencji;
- iii. dokonanie przeglądu mechanizmów wdrażania konwencji oraz poparcie starań i, w razie potrzeby, propozycji na rzecz ich udoskonalenia w sposób efektywny i zgodny z konwencją;
- iv. powitanie nowych Państw-Stron;
- v. wyrażenie uznania dla komitetów działających w ramach konwencji i dla jednostki wspierającej realizację konwencji za wykonywaną przez nie pracę;
- vi. zaapelowanie o podjęcie wysiłków na rzecz podtrzymania oraz zapewnienia nowych środków finansowych na działania przeciwwminowe, w tym za pomocą innowacyjnych instrumentów finansowych;

- vii. wezwanie Państw-Stron zalegających z ustalonymi składkami na rzecz konwencji, by je uregulowały, z podkreśleniem, że zobowiązanie polityczne na rzecz konwencji powinno być poparte zobowiązaniem finansowym, oraz zachęcenie Państw-Stron, które mają taką możliwość, do wniesienia dobrowolnych składek na rzecz jednostki wspierającej realizację konwencji;
- viii. wezwanie Państw-Stron do wypełniania obowiązków sprawozdawczych na mocy art. 7.

2. W odniesieniu do **deklaracji politycznej z Oslo**:

- i. zobowiązanie na rzecz międzynarodowego porządku opartego na zasadach, którego fundamentem jest poszanowanie prawa międzynarodowego, w tym praw człowieka i międzynarodowego prawa humanitarnego, a także poparcie stałego wielostronnego dialogu na temat rozbrojenia;
- ii. potwierdzenie poziomu ambicji i założeń zawartych w deklaracji z trzeciej konferencji przeglądowej w Maputo, by w jak największym stopniu osiągnąć cel polegający na likwidacji min przeciwpiechotnych na całym świecie i na braku nowych ofiar min do 2025 r.;
- iii. zobowiązanie do wdrożenia konwencji i planu działania z Oslo oraz podkreślenie znaczenia pełnego ich przestrzegania;
- iv. podkreślenie znaczenia partnerstw z wszystkimi podmiotami biorącymi udział w rozminowywaniu, w tym ze społeczeństwem obywatelskim;
- v. zobowiązanie do przestrzegania normy zakazującej używania min przeciwpiechotnych („nigdy w żadnych okolicznościach nie [...] używać min przeciwpiechotnych”);
- vi. potwierdzenie, że improwizowane urządzenia wybuchowe (IED), które spełniają definicję miny przeciwpiechotnej określoną w konwencji, są objęte zawartymi w niej zobowiązaniami;
- vii. podkreślenie, że działania przeciwminowe mogą wspierać rozwój społeczno-gospodarczy, budowanie pokoju i stabilizację;
- viii. zobowiązanie do uwzględniania problematyki płci we wszystkich aspektach działań przeciwminowych.

3. W odniesieniu do **planu działań z Oslo**:

- i. odniesienie się do wszystkich aspektów wdrażania konwencji, w tym jej powszechnego obowiązywania, niszczenia składowanych min, rozminowywania, niesienia pomocy ofiarom, współpracy i wsparcia, krajowych środków wdrażania, przejrzystości oraz sprawozdawczości;
- ii. podkreślenie faktu, że działania przeciwminowe wspomagają wysiłki w zakresie bezpieczeństwa i pomocy humanitarnej, stabilizację i rozwój społeczno-gospodarczy, a także powrót uchodźców i zintegrowane wsparcie dla ofiar min;
- iii. wyrażenie zadowolenia z przyjęcia nowej strategii działań przeciwminowych ONZ oraz przyjęcie do wiadomości w tym kontekście planu działań na rzecz rozbrojenia przedstawionego przez Sekretarza Generalnego ONZ;
- iv. Państwa-Strony powinny ponownie zobowiązać się do wykorzystywania synergii z innymi stosownymi instrumentami międzynarodowego prawa humanitarnego i w zakresie praw człowieka, w tym potencjalnie z Konwencją o prawach osób niepełnosprawnych, oraz z oenzetowskimi celami zrównoważonego rozwoju;
- v. potwierdzenie, że improwizowane miny przeciwpiechotne należy usunąć w drodze działań przeciwminowych zgodnie z istniejącymi zobowiązaniami;
- vi. możliwe do zrealizowania działania służące rozwiązaniu następujących problemów:
 - coraz częstsze stosowanie improwizowanych min przeciwpiechotnych, a także sposoby przeciwdziałania temu zjawisku w drodze humanitarnych działań przeciwminowych, m.in. poprzez rozminowywanie, wypełnianie istniejących obowiązków sprawozdawczych dotyczących lokalizacji, rodzaju i stopnia zanieczyszczenia minami, odpowiednie wsparcie dla ofiar zgodnie z konwencją, jak również działania na rzecz ograniczania zagrożenia związanego z minami oraz edukacja w tym zakresie;
 - specyficzne wyzwania związane z metodami i technikami działań przeciwminowych w środowiskach miejskich, zgodnie z istniejącymi standardami;
 - ryzyko pominięcia problemu zanieczyszczeń minami będącymi pozostałościami po dawnych konfliktach;
 - zaangażowanie w podejmowane w innych dziedzinach działania na rzecz uwzględnienia pomocy niesionej ofiarom min w ramach szerzej pojętych krajowych polityk i programów społecznych i zdrowotnych;

- vii. stosowanie następujących zasad:
- propagowania wśród wszystkich Państw-Stron zaangażowania na rzecz pełnego wdrożenia i dopełnienia ich zobowiązań na mocy konwencji;
 - przejrzystości;
 - rozliczalności, skuteczności i efektywności;
 - inkluzywności: włączania w działania wszystkich zainteresowanych podmiotów;
 - odpowiedzialności krajowej i lokalnej;
 - uwzględniania problematyki płci oraz upodmiotowienia osób młodych i kobiet poprzez odpowiednie działania;
 - niedyskryminacji, w tym inkluzywnego i zintegrowanego podejścia do pomocy niesionej ofiarom;
- viii. propagowanie najlepszych praktyk, takich jak:
- planowanie przez kraje dotknięte problemem min realizacji swoich zobowiązań za pomocą szczegółowych i aktualnych krajowych strategii działań przeciwminowych;
 - zgodność terminologii i procedur w dziedzinie humanitarnych działań przeciwminowych z międzynarodowymi standardami ONZ w zakresie rozminowywania (IMAS);
 - zgodność terminologii i procedur w zakresie rozminowywania w kontekście innym niż humanitarny z międzynarodowymi standardami, takimi jak opracowane przez ONZ standardy utylizacji improwizowanych urządzeń wybuchowych;
 - wzmocniona współpraca i dialog między darczyńcami a krajami dotkniętymi problemem min oraz koordynacja darczyńców wspomagana przez mechanizm indywidualnego podejścia i partnerstw na rzecz realizacji zobowiązań;
 - lepsza koordynacja darczyńców wspomagana przez mechanizmy dialogu, takie jak grupa wsparcia ds. działań przeciwminowych, spotkania dyrektorów Służby Działań Przeciwminowych ONZ oraz formaty posiedzeń *ad hoc* z udziałem państw-darczyńców, UE, NATO, ONZ i innych organizacji regionalnych i wielostronnych;

- ix. podkreślenie efektu mnożnikowego i efektu katalizatora, jakie wywołują działania przeciwwminowe i przestrzeganie konwencji pod względem:
- wspierania wysiłków podejmowanych niezależnie od konwencji, służących pojednaniu dawniej wrogich sobie stron i budowaniu między nimi zaufania;
 - wspierania szerzej zakrojonych działań na rzecz powrotu osób wewnętrznie przesiedlonych;
 - wspierania zintegrowanego podejścia do grup zmarginalizowanych oraz włączenia kwestii niepełnosprawności do szerzej zakrojonych krajowych działań w zakresie wsparcia;
- x. wspierania podejść innowacyjnych, takich jak nowe mechanizmy finansowania pomocy na rzecz działań przeciwwminowych.
-